

Пролог

Важкі кроки за спиною змушували бігти швидше. Ще трохи — й переслідувач його наздожене. Наздожене та впізнає.

Він задихався, в очах темніло від незвичного навантаження. Останній ривок, ще трохи... ось він — порятунок.

Під ногою щось репнуло, земля захиталась і раптом опинилася просто перед обличчям.

— **ОЙ!**

ДЕСЯТИРІЧНИЙ МАРК ПІВТОРАК РОЗСТЯГНУВСЯ НА БРУКІВЦІ.

НА ЛОБІ КРАСУВАЛАСЯ ВЕЛИЧЕЗНА ґуля.

Щойно він уявляв себе великим Шерлоком Голмсом на вулицях Лондону. Його переслідував професор Моріарті. І він майже...

Марк озирнувся. Так грубо повернув його до реальності шматок арматури, який невідомо звідки тут узявся.

А реальність була така: жив Марк зовсім не в Лондоні, а в невеликому містечку на півдні України. Ну які тут можуть бути злочини?

Коли ти живеш у маленькому місті, де тобі знайомий кожен куток із раннього дитинства, ти почувашся мов риба у воді. Тобі навіть у голову не може стрільнути, що з тобою можуть статися якісь пригоди. Усюди спокій та нудьга.

От і коротав Марчик увесь свій вільний час за детективними оповіданнями, а ще кросворди любив і комп'ютерні ігри: **БЕЗ НИХ У ХХІ СТОЛІТТІ НІЯК!**

Кожен день був схожий на попередній і починався приблизно однаково:

— **МАРЧИКУ. МАРЧИКУ. МАРКУ! ВСТАВАЙ!**
У ШКОЛУ ЗАПІЗНИШСЯ.

Мама похапцем будила його й сама при цьому спізнавалася. Будила, а потім бігла на свою дуже важливу роботу.

Сніданок чекав його на столі. Загалом він міг би до школи і не ходити (мама однаково не бачить), але Марк неприємностей не любив, та і в школі іноді було навіть цікаво. Їхня компанія — **він, Тім Комін і Настя Ковалевська** — завжди знаходила пригоди на свої гарячі голови.

Для всіх було величезною загадкою, як ці трое взагалі примудрилися подружитися. Більш різних людей,

напевно, не існувало у світі. Тім, насправді він **Тимур**, але друзі його так майже ніколи не називають, — спортсмен і розумник.

А його двоюрідна сестра **Настя Ковалевська** — дівчинка немов із мультфільму про прекрасних принцес, що в житті мріє стати моделлю і водночас є любителькою історії.

Залишається ще **Марк**. Про нього вже було сказано. Додати варто хіба те, що в математиці в школі йому немає рівних. Та що там у школі — в області. Перші місця в математичних і фізичних олімпіадах завжди за ним.

ЦЯ ТРИЙЦЯ ДРУЗІВ НЕ РОЗЛУЧАЛАСЯ НАВІТЬ НА КАНІКУЛАХ.

Розділ 1. у якому читач знайомиться з героями

Днина видалася теплою і сонячною, як і належить улітку. Це був останній день у школі перед довгоочікуваними канікулами.

Цього літа друзям випала нагода відпочити в селі Наддніпровка в бабусі та дідуся Тимура з Настею. Село це розташовувалося неподалік, у тридцяти кілометрах від їхнього міста, але довго діти там ще ніколи не гостювали, та й самі Василь Іванович і Валентина Семенівна тільки нещодавно переїхали туди жити.

Загалом це літо не обіцяло нічого цікавого, але все ж таки вони проведуть його разом. Марк швидко зібрався й поспішив до школи, передчуваючи зустріч із друзями. Утім те, що він поспішав, не завадило йому помріяти дорогою. Він знову побачив себе на вулиці Лондону в образі Шерлока Голмса.

Так, мріючи, Марк і прийшов раніше за інших.

«НІЧОГО НЕ ВДІЄШ, ДОВЕДЕТЬСЯ ЧЕКАТИ», — подумав Марчик, оглядаючи шкільний двір.

Учні вже потроху збиралися на лінійку з нагоди останнього дзвоника. Діти групувалися за інтересами.

Праворуч від Марка двоє «мушкетерів» влаштували битву на указках. Хтозна, де вони їх узяли.

Дівчатка зібралися в зграйку й захоплено дивилися якесь відео на планшеті.

Тимура з Настею видно не було.

— О, Півтораку, привіт. А це правда, що ти в село на канікули їдеш? — запитав Дмитро Біляков з паралельного класу та ехидно посміхнувся.